

Sudan İç Savaşı: Sömürgecilerin hakimiyet mücadelesi

DP DIPLOMACY PAKISTAN NEWS Pakistan's First Online News Service

HEADLINES Sri Lankan

America **Africa** Arab World United Nations **Articles** Entertainment Tech Video

Home Embassies and Consulates Economy Asia Europe Russia United Kingdom Brazil Exclusive

Published On: Sun, Apr 5th, 2015 Africa / Articles | By DP News

Sudan's Civil War "Colonialists Battle For Power"

By Harun Yahya

Can you name one democratic African country that has a self-sufficient economy, where people don't have to live with the dangers of civil wars or hostilities on a daily basis?

The news about most African countries is usually about wars or poverty. Misery, hunger, wars and hostilities have almost become a common sight. But isn't there a way to change this situation?

The South Sudan/Sudan problem, which has yet to be solved even after 90 years, is one of these deeply complex dilemmas of Africa. After the referendum in 2011, South Sudan declared its independence prompting a civil war. This conflict, although giving the impression of a local cultural and religious struggle at first sight, is actually the fight of the colonialists for the riches of the country.

Kendine yeten bir ekonomisi olan, demokratik hukuk düzenine sahip, insanların iç çatışma ya da savaş tehlikesi olmadan yaşadığı bir Afrika ülkesi bilen var mı?

Afrika ülkeleriyle ilgili haberler genelde ya savaşa ya açlığa ilişkindir. Afrika'daki kıtlık, açlık, yoksulluk, iç çatışma ve savaşların ardı arkası kesilmez. Bu Afrika'nın değişmez gerçeği mi?

Yaklaşık 90 yıldır çözülmeyen Sudan-Güney Sudan sorunu da Afrika'nın kemikleşmiş konularından. 2011 yılındaki referandum sonrası Güney Sudan'ın bağımsızlığını ilan etmesiyle yeniden iç savaşa dönüşen konu her ne kadar yerleşik halkların kültürel ve dinsel savaşı gibi gözükse de tamamen sömürgeci ülkelerin ekonomik mücadelesi...

Asıl konu Sudan ile Güney Sudan arasında kalan zengin petrol yataklarının olduğu Muglad Havzası ve Abyei bölgesinin ele geçirilme mücadelesidir. Güney Sudan'ın en önemli geliri petroldür ve gelirinin %97'sini buradan karşıladığı düşünülecek olursa Güney Sudan için petrolün ne kadar önemli olduğu açıktır. Güney Sudan'da 3,5 milyar

varil petrol rezervi ve 3 trilyon kübik feet doğal gaz rezervi olduğu tahmin edilmektedir. Ancak Güney Sudan'ın çıkarttığı petrolü satabilmek için Sudan'dan geçen petrol boru hattına ihtiyacı bulunmaktadır. Bu birbirine bağımlı yapı da çatışmanın fitilini ateşlemektedir. Sudan'a komşu ülkelerin bu bölgeden çıkan petrolün taşınması ve uluslararası piyasalara gönderilmesinden pay almak istemeleri gerek Sudan ve gerekse Güney Sudan üzerindeki baskıyı arttırmaktadır.

Çin, Sudan'ın ürettiği petrolün en büyük alıcısı durumundadır. Ülkedeki petrolün neredeyse tamamı Çinli ve Malezyalı firmalar tarafından çıkarılmaktadır. Bu sebeple Çin bölgedeki her gelişmenin içerisinde olmak istemektedir. Çin buradaki kontrolün özellikle ABD'nin eline geçmesini istememektedir. ABD ve Çin'in karşılıklı sömürgecilik suçlamalarıyla derinleşen süreç, Fransa'nın da pastadan pay alma çabalarıyla daha da içinden çıkılmaz hale gelmiştir.

Çin'in büyük bir enerji ve gıda ihtiyacı olduğu bilinmektedir. Bu ihtiyacını karşılamak için Afrika'nın petrolüne ve tarım ürünlerine ihtiyaç duymaktadır. Varlığını devam ettirebilmek için Afrika'ya ihtiyacı olan Çin'in bu uğurda yapmayacağı yok.

Bir Afrika klasiği olan iktidardaki kişilerin sömürgeci ülkelerin adamı olması gerçeği de diğer bir çözümsüzlük noktasıdır. Bu kişiler halklarının çıkarları yerine kendi kişisel çıkarlarını önde tutarak para için adeta her şeyi yapar durumdadırlar. İktidarlarını korumak için sömürgeci devletlerden aldıkları silahlara milyar dolar para harcayan bu liderler, ülkelerinin zenginliklerini halklarına değil savaşa yatırmaktadırlar.

Afrika'nın darbelerle iktidara gelen liderleri, kendilerini devirme gücünü bulan yeni biri çıkana kadar koltuklarından kalkmamaktadırlar. Demokrasiden bahsedilmeyen bu ülkelerde iktidarların sadece sınırlı bir kesime fayda sağladığı yönetimler halkı her geçen gün daha ezemektedir. Suni sebeplerle oluşturulan iç çatışmalar, iktidarlarının elinden gitmesini istemeyen asker kökenli diktatörler ya da onların arkasında bulunan batılı sömürgeci güçler tarafından çıkarılmaktadır.

Sudan ve Güney Sudan arasında yaşanan bu iç savaşın faturasını her zaman olduğu gibi masum halk canıyla ve açlıkla mücadele ederek ödemektedir. Yaşanan iç savaşta binlerce kişinin öldüğü biliniyor ancak kesin bir rakam verilemiyor. Ülkede 1,5 milyon kişinin evlerinden uzakta yaşadığı, 2,5 milyon kişinin de açlık tehlikesi ile karşı karşıya olduğu biliniyor.[1]

BM'nin etkisiz politikaları dünya üzerinde hiç bir sorunu çözemediği gibi Sudan-Güney Sudan arasındaki çatışmaları da engellemeye yetmiyor. Bugün Güney Sudan'da 8500 kadar BM Barış Gücü bulunuyor. Ancak çatışmalar ve karşılıklı saldırılar halen devam ediyor.

Barışın sağlanması noktasında en ciddi eforu sarf eden tek aktör ise Afrika Birliği. Çatışan tarafların Afrika Birliği'nin merkezinin bulunduğu Etiyopya'nın Addis Ababa'da görüşmelere başlamış olmaları bile önemli bir gelişme olarak görülüyor. Ancak kalıcı bir barış için yakın gelecekte kimsenin ümidi yok.

Afrika'nın küçük bir özeti olan Sudan'da yaşananlar Afrika'yı anlamak için bir örnek teşkil ediyor. İstatistiklere bakıldığında bu durum daha da belirgin hale geliyor. İstatistikler Afrika açısından hiç de iç açıcı değil.

Bugün dünyada 925 milyon aç insan bulunmaktadır. Yani 6.8 milyar olan dünya nüfusunun % 13.6'sı açtır. Afrika'nın sahra altı bölgelerinde 239, Kuzey Afrika'da 37 milyon aç insan bulunmaktadır. Bu dünyadaki açlığın %35'ine denk gelmektedir. Nitekim bugün Sahra altı Afrika ülkelerinin % 50.9'nun günlük geliri 1.25 dolardır.

Dünya'da açlıktan en çok zarar görenler ise çocuklardır. Her yıl dünyada 5 milyon çocuk açlık ve yetersiz beslenme nedeniyle ölmektedir. Bu ölümlerin %26'sı Afrika ülkelerinde yaşanmaktadır.

Gerek Sudan örneğinde olsun, gerekse Afrika'nın iç çatışma ve açlıkla mücadele eden diğer ülkelerinde olsun, uluslararası toplumun daha duyarlı olması gerekmektedir. Uluslararası ilişkilerde sorunları çözmek için çıkara dayalı politikalar yerine, uzlaşmaya dayalı paylaşımcı çözümler üretilmelidir.

[1] http://www.bbc.co.uk/turkce/haberler/2015/03/150301_guney_sudan_cocuk_asker

Adnan Oktar'ın Diplomacy Pakistan News'de yayınlanan makalesi:

<http://www.diplomacypakistan.com/africa/sudans-civil-war-colonialists-battle-for-power/>

<https://www.harunyahya.info/makaleler/sudan-ic-savasi-somur gecilerin-hakimiyet-mucadelesi>